

מ"ת 4297/10/14 - מדינת ישראל נגד א ק

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 4297-10-14 מדינת ישראל נ' ק
+

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים א ק

החלטה

1. המשיב מואשם בעבירות אלימות ואיומים במשפחה. כתב האישום נגד מהשיב מונה חמישה אישומים. באישום הראשון מיוחסת לו עבירת איומים כלפי אשתו, לאחר שזו הביעה את רצונה להתגרש ממנו אמר לה **"אין גט אצלי. אני אראה לך רק גיהנום"**;

על פי המתואר באישום השני, בו מיוחסות למשיב עבירות איומים וניסיון תקיפת בת זוג, המשיב חיפש מאפרה לא מצא, ושאל את אשתו היכן היא. כשהצביעה על מיקומה של המאפרה השליך לעברה של המתלוננת סיגריה בוערת ואמר לה: **"מהיום והלאה אם תגעו במאפרה, אני קוצץ לך את הידיים שלך, ומהיום אני מכבה את הסיגריות ככה"**;

באישום השלישי מיוחסת למשיב עבירת איומים, ונטען כי במהלך שיחה עם המתלוננת לקראת נסיעתו לחו"ל, ביקשה המתלוננת להצטרף לנסיעה. המשיב סירב והמתלוננת השיבה בהומור שתוציא לו צו עיכוב יציאה מן הארץ. בתגובה אמרה לה המשיב **"ביום שתעיזי לעשות את הזה את תמצאי את עצמך בגבעת שאול"**. המתלוננת אמרה למשיב כי יש משטרה והוא אמר לה **"גם משטרה לא תעזור לך"**;

על פי המתואר באישום הרביעי, שבו מיוחסות למשיב עבירות של היזק לרכוש במזיד ותקיפת בן זוג, המשיב כעס על המתלוננת בשל כך שהותירה את דלתות מתקן ייבוש הכלים במטבח פתוחות, לאחר שהדיחה כלים. המשיב סגר את דלתות הארון, ולאחר שבהמשך מצא שוב שהן פתוחות זרק את המתקן ובו הכוסות. הכוסות התנפצו ושבריהן פגעו במתלוננת.

באישום החמישי מיוחסת למשיב עבירת איומים שהפנה כלפי אחיה של המתלוננת. על פי הנטען בכתב האישום, יצר המשיב קשר טלפוני עם האח ואמר לו: **"אחותך נקראת מעכשיו גרושה ולא יודעת מזה, כדאי שנגמור את זה יפה ושתחתום על הניירות שאני מכין, ואם לא זה לא ייגמר טוב"**. אחי המתלוננת שאל את המשיב **"למה, מה תעשה?"** והמשיב ענה לו: **"תיזהר יא בן זונה, לא כדאי לך להתעסק איתי, אני אשים לך מטען לאוטו, אזרוק לך רימון לבית"**.

2. בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

3. הצדדים חלוקים ביניהם בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה. ב"כ המשיב טען, כי הגם שתיק החקירה נפתח עם הגשת תלונה מצד המתלוננת על אלימות של המשיב כלפיה וכלפי הילדים, הרי שבחקירת הילדים הכחישו הילדים אלימות מצד המשיב ואף טענו כי האם היא זו שמכה אותם. חרף האמור המתלוננת לא נחקרה באזהרה והיא מחזיקה כעת את הילדים במקלט לנשים מוכות. אשר לאישום הראשון טען ב"כ המשיב, כי הדברים שנאמרו בעידנא דריתחא, על רקע ויכוח בנושא הגירושין, אינם מהווים איום. אשר לאישום השני נטען, כי השלכת הסיגריה הבוערת אינה מהווה עבירת תקיפה. אשר לאישום הרביעי נטען כי המתלוננת אינה מספרת את הדברים המתוארים באישום בהודעתה במשטרה אלא מספרת סיפור על אירוע דומה שאירע לפני 12 שנה. עוד נטען, כי בכתב האישום לא נכתב שהכוסות נזרקו לכיוונה של המתלוננת אלא רק שהתנפצו ופגעו בה, ועל כן, כך נטען, אין ראיות לתקיפה. עוד נטען ביחס לאישום החמישי ויתר האישומים כי מדובר בתלונות כבושות שלא נמסרו בזמן אמת, ויש בכך כדי ללמוד על מידת מהימנות מועטה.

4. אשר לעילת המעצר נטען על ידי ב"כ המשיב, כי משעה שמדובר באלימות מינורית בלבד, שאין לה ראיות לכאורה, הרי שלא קיימת עילת מעצר, וזאת בשים לב לעובדה שהמשיב בן 42 ואין לו עבר פלילי. לדידו מתוך עבירות האיומים לא עולה מסוכנות, שכן מדובר בדברים שנאמרו על רקע סכסוך גירושין. ב"כ המשיב טען כי מכל מקום, אף אם ייקבע שיש מסוכנות הרי שהיא מסוכנות ספציפית למתלוננת ולא לכולי עלמא, ועל כן ישנה הצדקה לשחרורו לחלופת המעצר המוצעת בבית אחרתו וגיסו.

5. עיון בתיק החקירה מלמד, כי הראיות לאמור באישומים 1-4 לכתב האישום נסמכות על הודעתה של המתלוננת מיום 28.9.14, בה היא מסרה תיאור דומה למפורט בכתב האישום, לרבות לגבי אישום 4, העולה מתוך שורות 48-52 לעדות. יש לציין כי בהודעתה במשטרה טענה המתלוננת כי המשיב הכה גם את בתם ע' באירוע שבתם ר' הייתה עדה לו.

אינני מייחסת משקל רב, בשלב זה, לעובדה כי מדובר בעדות על מעשים שחלקם אירעו זמן רב לפני הגשת התלונה, וזאת בשים לב לעובדה שמדובר בעבירות שנעברו בתוך המשפחה, ומתוך הבנת הקושי בחשיפה בזמן אמת. זאת ועוד, כפי שעולה מעדות אחרת של המתלוננת, פ א, המתלוננת סיפרה לה בזמן אמת על אודות האירוע נושא האישום השני, ומעדות אחיה אשר ב עולה, כי גם בפניו חשפה המתלוננת בזמן אמת אירועי אלימות ישנים מצד המשיב, אשר לא מצאו את ביטויים בכתב האישום.

6. בהודעתו מיום 30.9.14 המשיב מודה כי אמר למתלוננת כי לפני שתקבל גט יהיה לה גיהנום, אגב שיחתם על נושא הגירושין. אשר לאירוע נושא האישום השני טען המשיב, כי זכור לו במעומעם אירוע שבו חיפש מאפרה והשליך סיגריה, ואולם לטענתו השליך את הסיגריה לכיוון הפח, וייתכן שהמתלוננת ובנם היו באותו מקום. לדבריו, לא נהג בצורה מסוכנת והוא נוהג להשליך סיגריות בדרך זו לפח כשגרה. המשיב הודה עוד, כי באותו אירוע ביקש מהמתלוננת לא לגעת במאפרות אך הכחיש כי אמר לה שיקצוץ לה את הידיים. אשר לאירוע המתואר באישום הרביעי טען המשיב בהודעתו, כי דלת מתקן ייבוש הכלים נשברה כשהוריד אותה בחוזקה, כתוצאה מתאונה ולא בכוונה לפגוע במתלוננת. בדבריו של המשיב יש כדי לחזק את עדותה של המתלוננת בהיבטים מסוימים.

7. למשיב ולמתלוננת שלושה ילדים. שתי הבנות, ר' ילדת 2001 וע' ילדת 2009 נחקרו בחקירת ילדים. השתיים הכחישו אלימות מצד המשיב. ע' טענה כי המתלוננת היא זו שהרביצה לה כמה פעמים. ר' טענה כי שמעה מאחותה שאביה הרביץ לה, אך לא ראתה זאת בעצמה, ובהמשך אמרה כי המתלוננת הרביצה לה עם נעל אצבע, ואולם טענה כי מדובר באירוע שאירע "בצחוק ביני לבינה... היא לוקחת את הכפכך ומנסה ותמיד מפספסת בתור צחוק כזה".

8. המשיב אינו מואשם בעבירת אלימות כלפי בתו, ואולם העובדה שהמתלוננת טענה לאלימות מצדו כלפי הבת, בשעה ששתי הבנות הכחישו אלימות כאמור, יש בה כדי להחליש את כוחה הראייתי הלכאורי של עדות המתלוננת. הדברים נאמרים הגם שאנו מצויים בשלב הראיות לכאורה שבו לא נבחנת, ככלל, מהימנות עדויותיהם של העדים, וזאת בשל כך שמדובר בסתירה מהותית לעדות המתלוננת.

9. צודק ב"כ המשיב בטענתו לפיה יש טעם לפגם בעובדה כי המתלוננת לא נחקרה באזהרה בחשד להכאת ילדיה, הגם שיש ראייה המקימה חשד שהיא נהגה באלימות. אין בידי לקבל את ההסבר להימנעות מחקירתה בשל כך שמצויה במקלט לנשים מוכות, שכן יש להניח שגם ביישוב בו מצוי המקלט יש תחנת משטרה שניתן לזמן אליה את המתלוננת לצורך מתן עדות. עם זאת, עובדה זו אין בה כדי להשפיע על המסד הראייתי.

10. קושי אחר עולה מתוך העובדה שבנם של המשיב והמתלוננת, א' שהוא כבן 12 שנים, לא נחקר וגרסתו לא נגבתה, וזאת הגם שלפי עדות המתלוננת הוא היה עד לאירוע המתואר באישום השני.

11. אין בידי לקבל את הטענה כי אין לייחס משקל לדברים המתוארים באישום הראשון שעה שנאמרו ב"עידנא דריתחא". מדובר באיום ממשי, אשר ניכר גם מתוך דבריו של המשיב כי התכוון לממשו, לא כלשונו, כמובן, אלא כמשל, וזאת בשל האופן שבו תפס את התנהגותה של המתלוננת כלפיו.

12. אשר לאישום השני, המשיב אינו מואשם בעבירה מושלמת של תקיפה אלא בניסיון תקיפה. השלכת סיגריה לעבר המתלוננת ובנה, אשר לא פגעה בהם, יש בה כדי לקיים יסודות עבירה זו, אשר נעברה, לכאורה, תוך כדי השמעת איום כלפי המתלוננת.

13. אשר לאישום הרביעי, על פני הדברים מתוך עדותה של המתלוננת עולה כי שבירת הכוסות אירעה על רקע כעסו של המשיב עליה אשר לוותה בתגובה אלימה של שבירת הכוסות. העובדה ששברי הכוסות פגעו במתלוננת יש בה כדי לקיים את עבירת התקיפה אשר אינה דורשת כוונה לפגוע אלא מודעות למעשה בלבד.

14. מעדותו של אחי המתלוננת, אשר ב עולה האיום המתואר באישום החמישי לכתב האישום. זאת ועוד, המשיב עצמו לא הכחיש את התלונה בעניין זה, ואמר בהודעתו מיום 30.9.14 כי אינו זוכר את תוכן שיחת הטלפון שלו עם המשיב ואולם זוכר כי הייתה זו שיחה שהוא יזם, שהייתה, לדבריו, שיחה קשה ש"עלתה לטורים גבוהים" כלשונו.

15. סיכומם של דברים בעניין הראיות לכאורה, ישנן ראיות לכאורה למתואר באישום הראשון והחמישי בעוצמה מספקת לשלב זה של הדיון, שכן עדות המתלוננת באישום הראשון זוכה לאישור בהודעת המשיב, ואין כל פגם בהודעת אחי המתלוננת, אשר זוכה אף היא לאישור מסוים בהודעת המשיב. אשר לאישומים השני, השלישי והרביעי, המבוססים על עדות המתלוננת בלבד, ישנן ראיות לכאורה הסובלות מחולשה מסוימת, הנובעת מהסתירה בין עדות המתלוננת לעדות הבנות, וכן מהעובדה כי בנם של המתלוננת והמשיב לא נחקר על אודות האירוע.

16. אף שאין מדובר באלימות פיזית ממשית, ולכל היותר באלימות מינורית, האיומים ויתר המעשים המיוחסים למשיב מקימים מסוכנות. התנהלותו של המשיב מלמדת על אובדן שליטה. מתוך הודעות המתלוננת וקרוביה, ואפילו מעדות הבנות עולה, כי המשיב מנהיג בבית אווירת פחד, עד כי בני הבית נאלצים להסתופף באחד החדרים במשך שעות ארוכות על מנת שלא להכעיס את המשיב. עוד עולה מתוך עדויות אחרות של המתלוננת וגם מעדות המתלוננת עצמה כי המשיב נוהג כלפיה בצורה משפילה ומאיימת.

17. המשיב בן 42 ועברו הפלילי אינו רלבנטי. עם זאת, העובדה כי למשיב רקע של שימוש בסמים וכן רקע פסיכיאטרי מעצימות את מסוכנותו. אינני סבורה כי העובדה שהמשיב לא נקט עד כה באלימות קשה כלפי המתלוננת או אחרים יש בה כדי לצמצם מסוכנות זו, וזאת לנוכח מאפייניו האישיים העולים מתוך תסקיר המעצר, כפי שיפורט להלן;

18. בעניינו של המשיב הוגש תסקיר מעצר. שירות המבחן התרשם, כי המשיב התנהל באופן מניפולטיבי ומסר מידע חלקי. עלתה התרשמות של התנהגות אימפולסיבית מצד המשיב והתמכרות לסמים מלווה בהפרעה נפשית.

מתוך תסקיר המעצר עולה כי לאחרונה המשיב היה שרוי במצב פסיכופיזי חריף ואושפז למשך שבוע בבית החולים "כפר-שאל". עוד עולה מתוך התסקיר, כי המשיב ובני משפחתו התקשו לחשוף מידע זה.

שירות המבחן למד מדו"ח האישפוז כי המשיב אושפז בעקבות מצב מאני ופסיכופיזי חריף, בין היתר על רקע שימוש בסמים עד כחודש לפני אישפוזו.

בעת שחרורו הומלץ על המשך טיפול תרופתי והתחלת טיפול בתחום בריאות הנפש. על פי התרשמות שירות המבחן המשיב מתקשה להתחבר לצדדים בעייתיים באישיותו, וקיים סיכון גבוה מאד להישנות התנהגות פוגענית.

19. שירות המבחן בחן את המפקחים שהוצעו לפקח על המשיב במסגרת חלופת מעצר, אביו אחיו, אחיותיו וגיסו של המשיב. שירות המבחן התרשם, כי המפקחים נוטים לגוננות יתר על המשיב, הם מטשטשים ומצמצמים צדדים בעייתיים באישיותו.

שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת, וקצינת המבחן אף סברה כי לנוכח רמת המסוכנות, אין חלופה שתוכל לקיים את תכלית המעצר.

20. ב"כ המשיב הטיח ביקורת קשה בהתנהלות שירות המבחן, אשר לדעתו, אינו יודע להתמודד עם עצורים הסובלים מבעיות פסיכיאטריות, ומעדיף, לטענת ב"כ המשיב "שלא לקחת אחריות".

21. מתוך דו"ח סיכום האשפוז הפסיכיאטרי אשר הוגש על ידי ב"כ המשיב עולה, כי המשיב אושפז בין התאריכים 31.5.14 - 8.6.14 בעקבות מצב מאני פסיכוטי חריף שהתפתח כשבועיים לפני אשפוזו, בין היתר על רקע של שימוש בסמים. עם שחרורו הומלץ על מעקב מרפאתי החל מיום 12.6.14 ושימוש בליתיום תוך מעקב. מתוך הודעתו של המשיב מיום 30.9.14 שורות 35-47 עולה כי המשיב לא המשיך בטיפול תרופתי. גם העובדה כי למשיב נקבע תור לטיפול מרפאתי ליום 30.10.14 אין בה כדי ללמד שהמשיב מצוי במעקב מרפאתי כפי שהומלץ בעת שחרורו. מכאן שהיה בסיס איתן להתרשמות שירות המבחן ממצבו הנפשי של המשיב כגורם מגביר סיכון.

22. מן האמור עולה, כי המשיב סובל מהתמכרות לסמים, מקשיים נפשיים, הוא לא התמיד בטיפול שעליו הומלץ עם שחרורו מאשפוז פסיכיאטרי, הוא מתקשה להכיר בהתנהגותו הבעייתית ולהבין את הצורך בקבלת טיפול מעמיק. בנסיבות אלה רמת הסיכון הנשקפת ממנו היא אמנם גבוהה.

23. כאן המקום לציין כי קביעתי בעניין עוצמתן של הראיות לכאורה יש בה, כעיקרון כדי להשפיע על שאלת השחרור לחלופת מעצר. דא עקא שאין משמעות הדברים כי יש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר באשר היא, אלא שעל חלופת המעצר לקיים את תכלית המעצר ולהיות בעלת סגולות המפילות או מצמצמות עד מאד את רמת הסיכון הנשקפת. חלופה שכזו אינה עומדת כעת על הפרק, שעה ששירות המבחן התרשם כי אין בכוחם של המפקחים המוצעים להוות גורם פיקוח הממתן את הסיכון, וזאת, בין היתר לנוכח עמדותיהם ותפיסתם ביחס למשיב ומצבו.

24. הלכה היא, כי רק במקרים חריגים, כאשר קיימים טעמים כבדי משקל, יידחה בית משפט התרשמות שלילית של שירות מבחן מחלופת מעצר שהוצעה. במקרה דנן לא סברתי כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות את דחיית ההמלצה של שירות המבחן, אף לא קביעותי בעניין הראיות לכאורה.

25. לנוכח האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, י' חשוון תשע"ה, 03 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.